

PETAR NIKOLIĆ**(1. 2. 1940. – 28. 3. 2024.)**

Umro je naš prijatelj, kolega, dragi čovjek, Petar Nikolić. Nakon više od šest godina borbe s opakom bolešću, s vjerom u uskrsnuće i život vječni, zaklopio je svoje oči, 28. ožujka 2024. godine. Znali smo da je Petar bolestan, znali smo da pomalo gubi dah, snagu, ali smo vjerovali da će još poživjeti. Nije. Umro je veliki geodetski stručnjak, jedan dobar i pošten čovjek, Petar Nikolić.

S Petrom sam se družio, privatno i kolegijalno, tridesetak godina. Organizirali smo mnoge skupove, sudjelovali na svim manifestacijama Hrvatskoga geodetskog društva, slavili imendane i rođendane. Odlaskom u mirovinu, naša su se druženja razrijedila. Ipak, telefonski smo se čuli često, razgovarali o svim važnim događanjima, o struci, društvu, politici. Nismo si zaboravili čestitati rođendane, imendane te velike crkvene i državne blagdane. Posljednji put smo se čuli na Cvjetnicu. Petar mi je čestitao Cvjetnicu, što nije bilo uobičajeno. Rekao mi je da je u bolnici, da ima upalu pluća i, kao da je osjetio, da mi neće čestitati Uskrs. I nije. Umro je četiri dana prije Uskrsa. Pokopali smo ga 29. ožujka 2024. godine, na Veliki petak, na splitskom groblju Lovrinac u nazočnosti velikog broja rodbine, prijatelja, kolega, susjeda. Otišao je, a kako bi drugačije, nego uz pjesmu klape i s pjesmama koje je volio i koje je pjevao.

Petar Nikolić rođen je u Imotskom 1. veljače 1940. godine. Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Imotskom. Diplomirao je na Sveučilištu u Zagrebu, na Geodetskom fakultetu 1963. godine. U srpnju 1963. zapošljava se u katastru Bosanska Gradiška, gdje sedam mjeseci radi na poslovima izmjere arheoloških nalazišta na lokaciji Nova Topola.

U Zavodu za izmjeru zemljišta Split zaposlio se 1965. Nakon obuke na Geodetskom fakultetu kod prof. Brauma, početkom svibnja 1968. osniva u Zavodu odjel za fotogrametriju. Istodobno razvija i osniva grupu za posebna mjerenja koja se bavi pomacima i deformacijama objekata. Godine 1983. izabran je za tehničkog direktora Zavoda. Od značajnijih stručnih poslova na kojima je Petar radio treba spomenuti radove na branama Vlačina, Podgradina, Kazaginac, na tlačnom cjevovodu Manojlovac, na mostu za otok Pag te prebacivanje nivelmana na otok Korčulu.

Za direktora Zavoda za katastar i geodetske poslove u Trogiru izabran je 1. rujna 1987. godine i tu ostaje do odlaska u mirovinu. Kako bi unaprijedio radove u Katastru, Petar je, u suradnji s programerom Zlatkom Modrinićem, izradio grafički program „Katozor“.

Program zaštićen preko Hrvatske autorske agencije uspješno radi u Trogiru, Šibeniku, Drnišu i Kninu te u 20 katastara u Bosni i Hercegovini.

Petar Nikolić jedan je od osnivača Srednje geodetske škole u Splitu. U toj školi radi od 1977. do 1987. godine kao profesor-predavač za predmete Fotogrametrija i Geodetsko računanje.

U Hrvatskom geodetskom društvu djeluje od 1965. gdje obavlja niz funkcija: predsjednik je organizacijskog odbora 7. i 14. susreta geodeta Hrvatske u Trogiru, predsjednik organizacijskog odbora 3. Sabora HGD-a u Splitu te član Upravnog odbora HGD-a.

Za predsjednika Udruge geodeta Dalmacije, člana Upravnog odbora Hrvatskoga geodetskog društva u funkciji dopredsjednika, izabran je 1993. Povelju o izboru za zaslužnog člana za izvanredne zasluge na ostvarivanju ciljeva i zadataka Saveza društava geodeta SR Hrvatske dobio je 1981.

Od svibnja 2004. do listopada 2008. predsjednik je Hrvatskoga geodetskog društva. Za vrijeme njegova mandata došlo je do značajnijeg utjecaja Društva na hrvatskoj geodetskoj sceni, a HGD postaje financijski stabilna i neovisna udruga. Za sve zasluge u struci i Društvu, Petar Nikolić je primio nagradu Zlatni globus, najvišu nagradu HGD-a za životno djelo, na XIX. Danima hrvatskih geodeta, održanima od 9. do 12. svibnja 2019. godine u hotelu Medena u Trogiru.

Jedina manifestacija Hrvatskoga geodetskog društva na kojoj nije bio, bili su Dani hrvatskih geodeta 2023. godine u Trogiru. Tom našem skupu uputio je dirljivo pismo i pozdrave svim sudionicima skupa, oprostio se od nas sretan, sa spoznajom da je bio član velike obitelji geodeta Hrvatske.

Volio je Petar svoj imotski kraj, srce „ljute“ Dalmatinske zagore, ponosio se svojim porijeklom, ljudima uz koje je odrastao, ponosio se poštenim dvorom Imotskim. Taj tvrdi Imotski kraj, kamen, ostavili su neizbrisivi trag u formiranju njega kao čvrstog i čestitog čovjeka.

S Petrom smo zauvijek izgubili prijatelja, kolegu i dobroga geodetskog stručnjaka. Njegov kritički način razmišljanja, njegov pragmatizam i posebna sposobnost da animira mase, bila su mu posebna vrlina. S njim je struka izgubila oštar, kritički um i iznimno nesebičnog vođu, kvalitetnog sugovornika. Sjećat će ga se generacije kolega i suradnika po korektnom odnosu, po velikom stručnom znanju koje je nesebično dijelio svima.

Nije nam uvijek bilo lako s njim raspravljati, a vjerujem ni njemu. Ali nas je uvijek vodila i zbližavala ta silna ljubav prema našoj struci – prema geodeziji koju smo toliko voljeli.

Voljeli smo biti s njim jer smo znali da će biti šale, pjesme, smjeha i zabave. Bio je uvijek zabavan, zanimljiv, veseo i duhovit i živjeli smo taj život s njim, u svojoj punoći i ljepoti.

Često je pričao o svojoj obitelji, kćeri Sandi, zetu Ivanu, a posebno, iznad svih, o unuci Luciji i unuku Luku.

Knjigu koju je napisao, *Život dida Petra*, 2023. godine, teško bolestan, u kolicima i uz pomoć maske za kisik, posvetio je unuci Luciji i unuku Luku, ali i nama, njegovim prijateljima i poznanicima. Divimo ti se, Petre, na lijepoj knjizi, na snazi koju si, ne znamo kako i od kuda izvukao, i napisao spomen na jedno posebno vrijeme, pogled na mnoge događaje koje smo zajedno prošli.

Prikovan uz invalidska kolica, neizlječivo bolestan, mnogo si nam puta rekao, a i kroz tvoju se knjigu provlači izreka da si ti *miljenik Božji*. S tom vjerom, da si i Gore *miljenik Božji*, dragi naš prijatelju, opraštamo s Tobom radosni što smo te imali.

Zbogom, Petre naš!

Zdravko Kapović, Damir Lončar i Darko Skračić